

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt lesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 2. Bedroeft zijnde om t'achterdencken van haeren Biecht-vader, dat sy van den quaeden gheest bedroghen wiert; wort van Godt ghetroot.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

120 *Leven vande Weerdighe*
felf, vergiffenisse van hem biddende, ende segghende: *Heere ende Godt van mijn herte, waer sal ick my van waensschijn verberghen, in dese tegenwoordighe benoutheden?* Ende sagh te samen op den selven stont, dat het herte vanden eeuwighen Sone gheopent stont, t'welck haer tot een herberge ende tot een wooninghe geschoncken wiert, om in't selve te verblijven.

Dese over groote goetheyt van haeren genaedigen Saligh-maeker, die sijn selven tot haere vaste woonplaetse ghegheven hadde, praemde haer om haere ziele t'erstont oock door de Biechte van dese vleckte te suyveren, over de welcke sy van Christus berispt was gheweest. Sy vertrock dan van die Kercke tot haeren Biecht-vader, sprack ootmoedelijck haere schult, ende verfocht sijn ghebeden, om haer hertneckighe nature, soo sy seght, te veroveren, ende onder de voeten te brengen, gemerckt dat sy in't voorgaende gheval met haer groot leetwesen ghemerckt hadde, soo ghewilligh niet te zijn om met Christus te lijden, als sy behoorde te wesen.

§. 2. *Bedroeft zijnae om t'achterdencken van haeren Biecht-vader, dat sy vanden quaeden geest bedrogen wiert; wort van Godt getroost.*

TEr oorfaecke dat haeren tegenwoordigen Biecht-vader vele vremde saecken uyt haeren mondt hoorde, ende in haere schriften las: Hadde hy ghelijck andere voorgaende Biecht-vaders eenigh nadencken, of hier onder misschien bedrogh schuylde, dat met alle neerstigheyt diende gheweert te worden. Hy gaf haer dese vreesse te kennen: T'welck haer seer onrustigh maeckte. Want al-hoe-wel sy inden gront versekeringhe

ringhe voelde, dat dese dinghen van Godt voort quamen; Nochtans niet willende op haer selven steunen, maer op de gene die Godt in sijn plaetse ghestelt heeft, wiert sy door dit nae-dencken van haeren Biecht-vader niet weynigh bedroeft, ende ontstelt; ende dien te meer, hoe den Biecht-vader dickwilder dese vreesse te kennen gaf. Sy bekennt, dat haere ontsteltenisse, niet en quam tot het binnenste van haere ziele, alwaer de vorige kalmte bleef dueren: Maer dat het onderste deel der ziele hier door seer verdrietigh wiert.

Sy offerde haer selven, om seer bescheedelijck alles te schrijven, sonder van haeren t'weghen oock door een letterken de waerheydt te verkrencken, t'welck sy t'allen tijden grootelijckx schroomde: Verklaerde aen Godt in haer ghebedt, dat sy gheensints en begheerde oock in't minste van hem, of sijnen heyligen wille, af te wijcken: Vraeghde van haeren Saligh-maeker met een innigh beklagh, waerom dat hy dese benautheyt toeliet, die scheen een groot beletsel te wese, om vrymoedelijck tot hem te naederen; naedemael hy wel wiste, dat sy niet voor hadde, als hem alleen te besittē.

In dit ghebedt verthoonde sich Christus aen dese bedruckte ziele, haer voorhoudende hoe dat hy in dit leven vele op-spraecken, bespottighen, ende slaeghen gheleden hadde, die niet te verghelijcken waeren by al dat sy leedt, of konde lijden; ende haer verwekkende om hem in soodaenigh lijden te volghen. Sy hoorde alsdan dese woorden: *Wie is'er onnoeselder in alles geweest, als ick? Onsfanght dit lijden geerne ende gewillighlijck ter liefde van my: Gelijk ick dry-en-dertich jaeren geerne ende gewillighlijck voor u geleden hebbe. Dit hebbe ick geleden naer den wille van mijnen hemelschen Vader, in*

Q

xiens

Wiens oogen ick sonder schult was, al was mijn onnooselheyt voor de menschen verborgen. Ick sal u oock voor d'oogen van mijnen hemelschen Vader onnoosel kennen, in't ghene waer van ghy in d'oogen der menschen beschuldigh wort. In dese selve inspraecke verstont sy van Godt, dat haere ziele aen Godt aengenaem, ende met de Heyligh-maeckende gratie bekleedt was, door de welcke sy noch veelschoonder voor Godts aenschijn soude worden: Niet teghenstaende dat dese schoonheydt van haere ziele aen de menschelijke ooghen ende oordeelen verborgen bleef. Godt leerde haer te famen, dat diergheelijke onghegrunde oordeelen der menschen, tot suiveringhe onser ziele, ende tot meerdere ghelijckheyt der ziele met onsen Saligh-maecker, toe-ghelaeten worden.

Hier door was sy gheheelijck over-ghegeven, om alle haer leven alle teghenspraecke, ende veroordeelighen te verdraeghen, die souden voorvallen; ende menighmael voor-gevalen zijn: Niet anders wenschende, dan voor Godts ooghen onnoosel bevonden te worden.

S. 3. *Leght den last vande kinderen t'onder wijfen op*
Joanna van Randenraet.

ALen was haeren ouderdom niet seer groot, nochtans de krachten van haer kranck lichaem waren door uytwendighe, ende principaelijck door inwendighe onsteltenissen, soo seer verswackt, ende afgheteert, dat het haer niet moghelijck was, den arbeyt te vervoorderen, die sy tot noch soo loffelijck besteedt hadde, in't vergaederen ende onderwijfen der kinderen inde Caristelijcke Leere. Dus was haere for-
ghe,